

“Ahir zamanda hiç kimse nefesine hâkim olamaz!”

Ankara’dan okuyucumuz: “Ahir zamanda hiç kimse nefesine hâkim olamaz!” hadisinin ışığında böylesi fetret derecesinde dehşetli bir zamanda yaşamamızın acaba bir kurtuluş tarafı var mıdır? Üzerimize sel gibi saldıran şiddetli günahlardan nasıl kurtulabiliriz?”

Bu sorunun cevabını Bedüzzaman Hazretleri veriyor ve cevabında takva ile salih amel kavramlarını yeniden tanımlayarak gençlere önemli tavsiyelerde bulunuyor. Kısaca arz edelim:

Bedüzzaman’a göre takva, günahlardan sakınmak; salih amel ise emir dairesinde hareket etmek ve sevap kazanmak demektir. Günahlardan kaçınmak, sevap kazanmaya nispeten daha önemlidir. Yani takva, salih amelden daha evlâdır. Bilhassa bu tahribat, sefahat, cazibedar hevesât ve ahlâkî yıkım zamanında, günahlardan kaçınmak demek olan takva esas tutulmalı ve günahlardan muhakkak sakınmalı, kebâir (büyük günahlar) terk edilmelidir. Bu zamanda farzlarını yapan, büyük günahları işlemeyen kurtulur! Çünkü böyle her taraftan büyük günahların saldırısına maruz kalanların, salih amele ihlâs içinde muvaffak olmaları zordur. Bundandır ki, bu ağır şartlar altında az bir salih amel, çok hükmündedir.

Bedüzzaman’a göre, üstelik takva (günahlardan kaçınma duygusu) içinde bir nevi salih amel zaten vardır. Öyle ki, bir haramı terk etmek vaciptir. Bir vacibi işlemek, çok sünnetlere mukabil sevabı vardır. Böyle ağır şartlar altında ve böyle yoldan ve sokaktan, gazete ve mecmualardan, tv ve İnternet’ten binler günahın hücumu ve saldırısı zamanında takva, yani Allah korkusu niyetiyle “bir tek sakınmak” ile yani az bir amelde bulunup yüzlerce günahı terk etmekle, yüzlerce vacip işlenmiş oluyor. İşte, takva niyetiyle ve günahlardan sakınmak kastıyla menfi ibadet denilen “Allah rızası için haramlardan uzak durma ibadeti” yapılmış, çok önemli bir salih amel böylece işlenmiş olmaktadır. Madem şimdiki hayat tarzında her dakikada yüzer günah insana karşı geliyor. Elbette Allah korkusu ile haramlardan sakınan bir genç,

yüzer salih amel işlemiş gibi sevap kazanmış olmaktadır.1

Dipnotlar:

1. Kastamonu Lâhikası, s. 110